

sættes Kapitelstakst, er der i Lovforslagets § 1 givet Regler for, hvorledes disse Afgifter skal ansættes til Pengeydelse.

I Lovforslagets § 2 er det foreslaaet, at Rekognitioner først fra den 20. Marts 1918 at regne skal erlægges med rede Penge, medens det i Loven af 20. Marts 1918 er bestemt, at Rekognitionerne skal erlægges med rede Penge allerede fra den 1. Januar 1918 at regne.

I Lovforslagets § 3 er det bestemt, at Afløsningen kun kan ske til en 1. Januar og efter 3 Maaneders forudgaaende Varsel. Endvidere er det bestemt, at Yderen uden Samtykke af Panthavere og andre Indehavere af begrænsede tinglige Rettigheder over Ejendommen er beret-

tiget til at optage et Laan til Betaling af Afløsningssummen, idet dog Størrelsen af dette Laan, hvis det kun kan optages til en højere Rentefod end 4 pCt., maa reduceres i Forhold til denne højere Rentefod.

Bestemmelserne i §§ 4—7 er i det væsentlige Gentagelser af Bestemmelserne i Loven af 20. Marts 1918. For at afskære en opstaaet Tvivl med Hensyn til Fortolkningen af Reglen i Loven af 20. Marts 1918 § 3, 1ste Stykke, sidste Punktum, har man imidlertid anset det for rigtigst i Lovforslagets § 4 udtrykkelig at foreskrive, at Bestemmelser, der gør en Udstykning af den paagældende Ejendom afhængig af Nyderens Samtykke, bortfalder ved Afløsningen.